

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1863/2024
19.12.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Драган Панов, адвокат из ..., против туженог “Eurobank Direktna banka” а.д. Београд, чији је пуномоћник Борис Баклаја, адвокат из ..., ради поништаја решења и враћања на рад, накнаде штете и уплате доприноса, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 5073/23 од 06.12.2023. године, у седници одржаној 19.12.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 5073/23 од 06.12.2023. године.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду П1 1632/11 од 29.09.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиле да се поништи као незаконито решење правног претходника тужене бр. .. од 10.11.2009. године отказ уговора о раду тужиле од 07.09.2006. године, са припадајућим Анексима закљученим између правног претходника тужене као послодавца и тужиле као запослене. Ставом другим изреке одбијен је тужбени захтев тужиле да се обавезе тужена да јој на име накнаде штете због незаконитог отказа уговора о раду исплати изгубљене нето месечне зараде у укупном износу од 3.692.020,81 динар, са припадајућом законском затезном каматом од дана доспелости сваког појединачног месечног износа, па до исплате, у висини и од датума ближе означеног у садржини тог става. Ставом трећим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиле да се обавезе тужена да јој на износ утврђених зарада из става другог изреке ове пресуде надлежним фондовима за обавезно социјално осигурање уплати доприносе за обавезно социјално осигурање по стопама које буду важиле на дан исплате изгубљених зарада. Ставом четвртим изреке у односу на део тужбе тужиле да се обавезе тужени да за тужиљу на износе из става другог изреке ове пресуде према надлежној пореској управи уплати порезе по стопама који буду важиле на дан исплате изгубљених зарада. Трећи основни суд у Београду се огласио апсолутно ненадлежним те одбацио тужбу тужиле у овом делу. Ставом петим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиле да се обавезе тужени да јој на име накнаде штете због неисплаћене накнаде трошкова за исхрану током рада исплати укупан износ од 153.365,18 динара, са законском затезном каматом на појединачно

опредељене месечне износе, почев од дана доспелости сваког појединачног износа, па до исплате у висини и од датума ближе означеним у садржини тог става. Ставом шестим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиље да се обавезе тужени да јој исплати накнаду трошкова превоза у укупном износу од 34.872,07 динара са законском затезном каматом на појединачно опредељене месечне износе почев од дана доспелости сваког појединачног износа па до исплате, у висини и од датума ближе означених у садржини тог става. Ставом седмим изреке одбијен је као неоснован захтев тужиље за накнаду трошкова парничног поступка. Ставом осмим изреке обавезана је тужила да туженом на име трошкова парничног поступка исплати износ од 581.250,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом деветим изреке предко досуђеног износа трошкова па до траженог износа захтев туженог је одбијен као неоснован.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 5073/23 од 06.12.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђена пресуда Трећег основног суда у Београду П1 1632/11 од 29.09.2022. године, у ставу првом, другом, трећем, петом, шестом, седмом и осмом изреке. Ставом другим изреке одбијен је захтев тужиље за накнаду трошкова поступка по жалби, као неоснован.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужила је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права и због непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Испитујући побијану пресуду сходно одредби члана 408. ЗПП-а а у вези члана 441. ЗПП-а Врховни суд је утврдио да ревизија тужиље није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП-а на које Врховни суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању тужила је била запослена код туженог на пословима директора филијале у ... на основу уговора о раду од 07.09.2006. године са припадајућим анексима. Решењем број .. од 10.11.2009. године донетим с позивом на одредбу члана 179. став 1. тачка 2. и 193. став 1. Закона о раду тужили је отказан наведени уговор о раду од 07.09.2006. године са припадајућим Анексима. Ово из разлога што је тужила учинила повреду радне обавезе. Према образложењу оспореног решења произлази да је тужила учинила неправилности које су предвиђене као основ за престанак радног односа општим актом послодавца. Тужила је 09.07.2009. године, приликом вршења месечне контроле рада филијале, својим потписом потврдила и верификовала стање новца у благајни на крају радног дана који је урадио благајник, а разлика између одштампаног стања благајне и стварно пребројаног стања благајне по (благајничком извештају у стању благајне) била је 1.550.000,00 динара. Тужила је својим потписом верификовала нетачно стање новца у благајни-мањак од 1.555.000,00 динара што указује на чињеницу да контролу није извршила а што је била дужна да учини у складу са процедуром за контролу дневног рада филијале; дана 12.08.2009. године након што је дозволила благајнику да у току радног дана напусти радно место у филијали, није сачинила записник о случају ванредног преузимања благајне у складу са процедуром о благајничком пословању, као ни записник о измени руководиоца трезора по упутству о трезорском пословању, а у складу са процедуром о трезорском пословању и сакључарству, чиме је туженог изложила потенцијалном ризику и отежала текући рад филијале; у пословима; са сефовима грађана филијале није обезбедила

сигурност у руковању кључевима, обзиром да није сачињен распоред сакључарства сефова грађана за период од 01.01.2009. до 13.08.2009. године; у складу са процедуром за издавања и вођења сефова, посебну одговорност да доследно спровођење ове процедуре сноси тужила као руководиоца филијале; дана 12.02.2009. године са налогом број ... тужила је извршила трансфер средстава са рачуна ББ и то са девизног депозита на девизни текући рачун без прибављеног овлашћења власника девизног рачуна, а на шта је била обавезна по процедури за контролу дневног рада филијале. Даље је утврђено да је пресудом Вишег суда у Нишу К бр. 104/11 од 27.09.2011. године окривљени у том постуку ВВ и ГГ оглашени су кривим за продужено дело проневере из члана 364. став 3. у вези става 1. КЗ РС а пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 3457/11 од 28.01.2013. године окривљена ГГ је ослобођена оптужбе на несавестан рад у служби из члана 361. став 1. у вези става 3. КЗ РС односно за њен рад код туженог у периоду од 01.06.2009. године до 12.08.2009. године.

При овако утврђеном чињеничном стању, првостепени суд је закључио да је тужила одговорна за повреде радних обавеза које јој се стављају на терет оспореним решењем. Тужила је 09.07.2009. године приликом вршења месечне контроле рада филијала је својим потписом потврдила и верификовала стање новца у благајни на крају радног дана који је урадио благајник а разлика између стварног стања пребројаног новца и стања благајне износило је 1.550.000,00 динара. На тај начин је својим понашањем повредила процедуру за контролу дневног реда филијале. Повредила је и процедуру тако што је 12.08.2009. године дозволила благајнику да у току радног дана напусти радно место и филијалу а није сачинила записник о случају ванредног преузимања филијале и на тај начин није у пословима са сефовима грађана у филијали обезбеђена сигурност у руковању кључева јер није био сачињен распоред сакључарства сефова грађана за период од 01.01.2009. године до 13.08.2009. године у складу са процедуром за издавање и вођење сефова а и што је дана 12.02.2009. године извршила трансфер средстава са девизног депозита рачуна ББ на девизни рачун без прибављеног овлашћења власника девизног рачуна које све радње се оповреде се могу сврстати у повреду радне обавезе из члана 179. став 1. тачка 2. закона о раду. Одбио је тужбени захтев тужиле као неоснован за поништај решења о отказу о раду за враћање на рад а сходно томе и имовинско правни захтев за исплату тражених новчаних средстава и захтев за уплату доприноса.

Апелациони суд је у свему прихватио правну аргументацију првостепеног суда. Закључио је да је на правилно утврђено чињенично стање првостепени суд правилно применио материјално право јер се у радњама тужиле стичу сви елементи повреде радних обавеза предвиђених чланом 179. став 2. Закона о раду („Службени гласник РС”, бр. 24/05, 54/09) јер тужила није поступала у складу са процедурама у вези обављања посла за који је била задужена, што све произилази из извештаја интерне ревизије туженог. Повредила је упутство о благајничком пословању и упутство о трезорском пословању и сакључарству као и процедуру за издавање и вођење сефова и упутства за трезорско пословање па је правилан закључак првостепеног суда да је тужила учинила повреде радне обавезе утврђене општим актом, уговором о раду и одредбе цитираног члана Закона о раду.

По оцени Врховног суда нижестепени судови су правилно применили материјално право.

Одредбом члана 179. тачка 2. Закона о раду, („Службени гласник РС“, бр. 24/05, 54/09), прописано је да послодавац може запосленом да откаже уговор о раду ако за то постоји оправдани разлог који се односи на радну способност запосленог, његово понашање и потребе послодавца и то поред осталог (под тачком 2)-ако запослени својом крививом учини повреду радне обавезе утврђене општим актом или уговором о раду. Чланом 180. истог закона прописано је да је послодавац дужан да пре отказа уговора о раду запосленог писменим путем упозори на постојање разлога за отказ уговора о раду да му остави рок од најмање 5 радних дана да се писмено изјасни на наводе уз упозорење, што је тужени и учинио. Правилно је закључено да је тужиља својим понашањем повредила процедуру за контролу дневног рада филијалале, процедуру о благајничком пословању (зато што је дана 12.08.2009. године након што је дозволила благајнику да у току радног дана напусти радно место и филијалу није сачинила записник у случају ванредног преузимања филијале), зато што са пословима са сефовима грађана у филијали није обезбедила сигурност у руковању кључевима јер није био сачињен распоред сакључарства сефова грађана за период од 01.01.2009. године до 13.08.2009. године у складу са процедуром за издавање и вођења сефова као и што је дана 12.02.2009. године налогом извршила трансфер са рачуна ББ и то са девизног депозита на девизни рачун тог лица без прибављеног овлашћења власника девизног рачуна а што је била у обавези да прибави. Правилно су закључили нижестепени судови да назначене повреде представљају повреду радне обавезе тужиље за које је законом прописана мера престанком радног односа. Због тога тужиља у ревизији неосновано указује на погрешну примену материјалног права.

Наводима ревизије се углавном понављају исти наводи који су истицани у жалби а које је другостепени суд правилно ценио.

Правилна је одлука о трошковима поступка.

Из изложених разлога Врховни суд је одлучио као у изреци применом одредбе члана 414. став 1. ЗПП-а.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић